

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїл. 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIX   МІСЯЧНИК   № 10
Жовтень,   (October)   1938

ЗМІСТ:

Пого Війна (Часть 1)	147
Пого Війна (Часть 2)	154
Апеліація на Службу	146
Стуалі	146
Увара	146

**Вн
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ СЛОВА**
Іса. 43: 12

© WTB & LSP

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — *Ісаї 54: 13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиної правди Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дотель життя для усіх створінь; що Льогос був початком Його творива й активним саугом в творенні всіх річей; що той Льогос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в велику силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинувником заміряє Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоби набити викунну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усякі творива й понад усі імена і одягнув його у велику силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа — се діти Сиону, члени Єгової організації і Його свідки, котрих задача й приплив є свідкувати про найвищість Єгови, говорити про Його заміри нагадом людства, про які навчає Біблія, й нести оwoц царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалося; що незадогдо Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

АПЛІКАЦІЯ НА СЛУЖБУ

Товариство бажає відновити всі аплікації по службу в Брукліні. Отже кожда одиниця із помазаних або Пондавін котра є в повній посвяченні Господеві й бажає знаходитися в службі в Його організації, всякі такі прошені надіслати поштовою карткою до товариства питаючи за питанням, котрий буде висланий на нашу прозьбу.

СТУДІЇ

Не раз той що рудководить студією не може асумувати питання під розвагом. Через сю причину, всі питання на студії повинні відноситися до параграфу котрий є під розвагом, а всякого часу параграф повинен бути прочитаний по дискусії яко асумовання всіх запитань. Ся методо студійовання повинна бути учита при студії Вартової Башти як рівнож й книжок й книжечок.

УВАГА

Від коли Товариство видає журнал "Вістник Потіхи" від тоді до бюра приходить много листів в котрих браття деякі, а переважно ті, що отримують "Вартову Башту" просять, щоби "Віст-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Слово і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших апаратів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито відірваний від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його амбого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсіджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які Його сторінки не отворіли для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах висноєть \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австрії, й в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюра в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British . . . . . 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian . . . . . 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian . . . . . 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African . . . . . Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на Імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в шире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письменно аплікацію кождого року. **Увага для передплатників:** Посілку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, кибя що о се попроситись. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в прогнізі одного місяця. Одия місяць перед скінченням ся передплата ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1921 at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ник Потіхи" також вислати їм даром. Бажаємо звернути увагу всім браттям як і приятелям, що на "Вартову Башту, є зроблені старання котрі уможливають Товариству вислати журнал Вартону Башту даром. Ся діста є так названа: "убогі в Господі"; однак такого старання не зроблено на "Вістник Потіхи", отже всі що бажають заиримірувати сей журнал мусять прислати Його належність, котра є лише один долар на рік. Тоне саме правило відноситься до свого журналу в Англійській мові і в інших, а не тільки в Українській.

(Прод. з стр. 160)

зовється по єврейськи Армагедон." (Одрк. 16: 14, 16) Тепер сі новочасні злучені вороги йдуть до Армагедону, де Господь зібрав свої війська, рішившись пожертви тих, що посвятились Єгови "І бачив я зьвіра, і царі земні, війська їх зібрані і об воювати війну, з сидячим на коні, і з військом Його." — Одрк. 19: 19.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Жовтень, 1938

N 10

ЙОГО ВІЙНА

(Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го червня, 1938.)

"Не бійтесь... се війна... Божа." — 2 Паралип. 20: 15.

ЧАСТЬ I

ЄГОВА назначив пору і час на виконання своїх замірів. "Усьому під небом свій час і всякому ділу своя пора." (Еккл. 3: 1) Прийшов час воювати, а опісля настане час вічно триваючого мира. (Еккл. 3: 8) Прийшов час 'виренувати, і руйнувати, вигублювати і валити, будувати і насаджувати.' (Еккл. 3: 2, 3) Бог Єгова давно сьому назначив час і пору, і тепер Він через свого назначеного Чиновника, Ісуса Христа, виконує свої заміри. Члени тіла Христового, включаючи помазанників на землі, мають певні задачі до виконання відносно повалення старої системи і збудовання нової; і брати участь у проголошенню війни і миру і тімчасі і тоді завести мир. Для цієї причини Єгова дав наказ про сей час, кажучи: "Уставайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1) Отже кінцевим є, що би діти Божі тепер на землі звернули свою увагу на накази Господні, що головним відносяться до пори і часу. Згідно із сим вибрано текст на 1938 р., котрий то текст звучить: "Не бійтесь... се війна... Божа." Буде се намісці застановитися над тодішніми обставинами які існували в той час, коли Єгова робив прообраз, або пророчу драму предсказуючи теперішню війну проти утверджених сил лукавства, і котрий то пророчий образ, який тепер Господь освітив, служить як лампа і провідник для помазанників і їх співтоваришів. Та лампа тепер світить і освічує дорогу Божим людям якою вони мусять іти.

Двадцята голова в 2 книзі Паралипомена містить записку пророчого образу, і близько звязані річи із сим є зазначені в 19 голові в 2 книзі Паралипомена, над чим ми тут застановляємось дотично річного тексту. Ізраїльтяни будучи Божими завітуючими людьми, і Йосифат, будучи царем з ласки Єгови, той пророчий образ відноситься до приходу Ісуса Христа, Царя позатипічного Єрусалиму, установлення Його царства, і того що наступить опісля. Двадцята голова 2 книги Паралипомечена отворається отсими словами: "Після сього." Після чого? Попередня голова, дев'ятнадцята, відкриває, що се по очищенню людей з релігійних практиквань у котрі Диявол запровадив їх, і потім, як

вже зорганізовано відповідну систему судів і суддів по цілім царстві Юди для правління людей. Се здається згаджується з пророцтвом Ісаїї 1: 26-28; котре звучить: "І поставлю в тебе суддів, як з давен бувало, та й разників, як було за предків, а тоді славити мать тебе городом правди, столицею вірною, Сион із потали вийде правосудде, а ті, що вернуть до його, справедливістю; а всім відступникам — погнбель, і хто Господа покинув — затратиться."

У попередних числах Вартової Башти, подано докази з Писання, що Господь Ісус сповняє пророцтва відносно повернення суддів і що настало по Його приході до храму. Він є великим Суддею перед котрого зібралися всі народи на суд, і Його суд зачнеться від дому Божого. (Йоана 5: 22-27; 1 Петра 4: 17) По суді Його завітуючих людей, признані були введені у храм і так був відбудований Сион. (Мал. 3: 1-3) Сион стався 'містом справедливости і ірности'. Ті що прийшли до Сиону шукати охорони і безпеки, себто, велика громада, вона також мусять стати справедливою, і тоді наступить знищення лукавої товпи. "Город справедливости" сконечности мусять бути місцем мира і всі його урядники поступати справедливо, в гармонії з волею Божою як се Він предсказав. (Ісаїї 60: 17) Ся організація або правительство Єгови є точно теократичним, і володар його, на раменах котрого спочиває празительство, є Господь Ісус Христ, котрий буде володіти в справедливості. — Ісаїї 9: 6; 32: 1.

Відносно того, що взяло місце в двадцятій голові в 2 Паралипомена, завважте четвертий верш в 2 Паралипомена в дев'ятнадцятій голові, котрий звучить: "І жив Йосафат в Єрусалимі." Початок сповнення сього пророцтва взяв місце в 1914 р. коли Бог Єгова зачав установляти своє царство з Ісусом Христом укоронованим царем. (Одкр. 11: 18) Дальше написано є: Йосафат "засів на престолі Єговому". (1 Паралип. 29: 23, А. П. В.) і так Йосафат представляв Ісуса Христа, Єгового Царя тепер укоронованого. "І знов став він обходити свій народ від Бирсавії до гори Ефраїмової, й навертав їх до Господа, Бога батьків їх." (2 Паралип. 19: 4) Про

Господа Ісуса написано є: "І прийде Одкупитель Сионові й сином Яковим, — тим, що навернуться од безбожності — говорить Господь." (Ісаї 59: 29; Рим. 11: 26) Се представляло негайний прихід Ісуса Христа у храм в 1918 р. Обходження людей Йосафатом від Бирсаві з полудневої границі до гори Ефраїм з північної границі землі Юдиної представляло прихід Ісуса Христа до духового Ізраїля. Йосафат переглянув людей у цілм царстві Юдинім і привів їх назад до Господа їх отців, очистивши сим їх від усякої релігії й релігійних практиковань, таких як почитання під деревами та корчами і на висших місцях чим гори Сион, на котрій єдиній було властиво поклонятися. Ось так був предсказаний прихід Ісуса Христа і зібрання його людей в Сион і очищення їх від релігії.

Про дальший чин Йосафата є написано: "І понастановляв суддів землі по всіх утверджених містах Юдеї, в кожному місті." (2 Паралип. 19: 5) Тут він представляв Ісуса Христа розпочинаючи суд дому Божого в 1918 р. Тоді Йосафат промовив до тих вибраних і сказав суддям: (сим чином відносячися до безсторонного Господнього суду і його справедливости установлені в церкві, або будівлі званій Сионом, по 1918). Дивіться, що ви робите; ви бо держите не людський суд (щоби приподобатись людині), а суд Господній; і він при вас на суді (если ви вірні й безсторонні й не вважаєте на лице людське). Тим то нехай буде страх Господень на вас (а не страх чоловіка або якогось сотворіння). Поступайте обережно, бо нема в Господа Бога вашого, неправди, не вагаи на особу, ні підкупства (щоби засліпити і перевернути справедливність)." (2 Паралип. 19: 6, 7) Підкупство може складатися з інших річей чим грошей, навіть з пошани до чоловіка. "Та й в Єрусалимі настановив Йосафат декого з левітів і священників та старшин над поколіннями в Ізраїлі (представляючи часть яку остонок тепер судить згідно з Божим присудом), до суду Господнього і до позвів (себто після законів і присудів Господніх). І повертались (т. є Йосафат і його партія, що представляли Ісуса Христа і його святих ангелів, що співтоваришили з ним, (Мат. 25: 31) у Єрусалимі (щоби довершити організацію справедливости і сим скінчити очищення храму, що сталося в 1922 р.)." — 2 Паралип. 19: 8.

Описуючи дальше діла Йосафата, які предсказували роботу Ісуса Христа, пророк писав: "І дав їм приказ, кажучи: (представителям Божої святині і головам отців Ізраїля) Так чиніть в страсі Господньому, вірно й з чистим серцем (наміром). У всіх справах неясних, які придуть від братів ваших, живучих по містах своїх (отже поза Єрусалимом), чи то пролив крови (5 Мойс. 17: 8-13), чи то про закон за заповіді, постанови й обряди, навчайте їх, щоб вони не проступились перед Господом, і не було гніву його на вас і на братів ваших (тих, що шукають суду; оттак діляйте і ви не помилитесь (Діян.

3: 23)." (2 Паралип. 19: 9, 10) Ось такі були дані поучення щодо поступовання позатипічних Божих людей у храмі.

Дальше історія девятнадцятої голови звучить: "А оце Амарія первосвященник, над вами в кожній справі Господній." Імя "Амарія" значить "Єгова сказав або обідав"; і так можна бачити, що він представляв Ісуса Христа, "Слово Боже", котрий є первосвященником нашого визнання. (Жид. 3: 1) Ісус Христос є головою духовних справ і наукових, відносно Сиону.

Продовжуючи дальше пророк каже: "А Забадія Ізмаїленко, князь дому Юдиного, в кожній справі царевій." "Забадія" значить "Єгова дав або наділив"; і сим самим він представляв представителів Господа Христа в храмі, котрі діляють по приказу Господа Ісуса (Мат. 13: 41; 25: 31), і представителів на землі, що діляють під Господнім розказом, себто, "вірного і розумного слугу" в тілі.

Продовжуючи своє пророцтво, пророк писав: "І вчителі левіти перед вами", [призвані одиниці в храмі (Мат. 3: 3)], себто, ті слуги Господньої організації під Господнім розказом. Тоді те пророцтво дає ось таку пораду: "Будь-те постійні й робіть [після Божих присудів знаючи, що Він буде помагати вам всякого часу, і тому не бійтеся "лукавого слуги" кляси або "чоловіка гріха", що бажануть пошкодити тобі] а Господь буде про добрих." — 2 Паралип. 19: 11.

Отже виглядає, що те пророцтво сповнилось тоді коли "лукавий слуга" або "кукіль" був зібраний і цілком відділений від "вірного і розумного слуги", і коли Божя організація на землі знайшлась серед лучших обставинів, як про се описує Ісаїя 60: 17, коли то настав мир і справедливність і правда між Божими людьми, і протягом котрого то часу Господь послав добробут на справи свого царства на землі, і затуливі і скоронив і благословив своїх вірних слуг. — Гляди Вартова Башта, червня 1938 р.

Писання в 2 Царів 3: 1-27 відкривають, що Моаб збунтувався проти ізраїльського царя Йосафата, цар Юдейський, злучив сили з царем Ізраїля щоби здушити розрухи, і Едомці були взяті до війни проти Моаба тому що Едомці підлягали під правління царя Юдиного; і тому Едомці пішли воювати з Ізраїлем і Юдеєю проти Моаба, і в тій битві Моаби були вельми понижені й побиті. Безсумніву Моаби опісля плянували німститися за їх пониження, і позаяк Амонії були близькі кривні з Моабами, тому вони співчували одні другим. У 2 Паралипомено-на 20: 1, відносячися до девятнадцятої голови, є написано: "Після сього сталося також." Слово "також" тут можливо відноситься до війни Ізраїля, Юди і Едому проти Моабів. Перший верш двадцятої голови дальше каже: "Зібравшись Моабії та Амонії, а з ними дехто з землі Маоничької й пішли війною на Йосафата." Се писання показує, що між Амоном а Моабом була змова проти Ізраїля пійти війною.

Писання також відкривають, що окрім Моабів і Амоніїв були ще інші, що виступили проти Йосафата і його сил. Моабії і Амонії були потомками Лота від його двох доньок, і через те ті люди були "півбратами". Моаби в пророчім образі представляли комерцію і военний елемент не "Християнства". Війна ніколи не вбухла б если комерційний елемент не був виступив наперед і глибоко інтересувався сим; і через те Моаби тут представляють елемент, що воює з пімсти, або щоби загарбати (край) або для торговельної користи, і комерція є одним з первотинів диявольської організації. Протягом Світової Війни Диявол і старався змусити завітуючих людей Єгови на землі попірати війну і сим чином був нарушений Богом даний приказ їм. Однак Дияволу не вдалося в сим змаганню. Мілітарно-релігійний елемент сатанської організації вельми розгнівався тим, що Божий завітуючий нарід відмовився іти до війни, і Сатана і його агенти показали той гнів через увязнення многих Єговових людей і через стримання їх діяльності в роботі го цілім "Християнстві". Коли війна скінчилась, Єгова через Ісуса Христа увільнив своїх людей з вязниці і сим чином Диявол знов був поконаний і його агенти, що було представлено через побіду Ізраїльтянів і Йосафата у війні проти Моабів, як про се описується в 2 Царів 3: 1-27.

¹⁴ В часі повисше гаданого бугту невірні Ізраїльтяни були під розказом Йорама. Едомці були з Йосафатом, царем Юди, у війні проти Моабів. Рівнож підчас світової війни були і такі, що їх сумління не дозволяло воювати і котрі допевної міри помагали людям Єгови в боротьбі проти комерційно-мілітарного чинника котрий старався змусити їх іти до війни, однак ті самі люди опісля співчували з мілітарно-торговельним елементом і обернулися проти свідків Єгови. Едомії представляли той елемент, і через те Едомії представляли в сій точці "лукавого слугу" і "чоловіка гріха", що-включає і тих, що є названі "християнськими релігійністами". Від коли закінчилась війна, то новочасні Моабії були ще більше погремлені через вірних Божих людей. Відносно сього тут звертається увагу на публичний виклад у Вашингтоні, Д. К. на 3 червня, 1935 р., коли то прилюдно було сказано, що люди цілком посвячені Богу Єгови і Його Цареві, не могли навчати їх дітей поклонятися прапорові, тому що сим чином приписується спасення і охорону і похвалу іншому (богу) чим Єгові Богу і через те се становить виразне поманья Єговових заповідей. Такий крок поразив комерційно-політичний елемент диявольської організації. Вскорі потім діти свідків Єгови, ділаючи під приказом Господа, як се зазначено в Його Слові, відмовилися піддатися релігійним церемоніям примусовому салютуванню прапорові, і сим дальше зворушило ворожнечу проти Господньої організації. На тій самій конвенції у Вашингтоні, показано, що Йонадаби,

"велика громада", не можуть салютувати прапорові, але що вони мусять бути вповні посвячені Єгові і Його Цареві. Тоді від 1922 р. свідки Єгови відмовилися бути під законами котрі були ухвалені щоби їх змусити перестати їх активність у свідочстві від дому до дому, несучи свідочство про Царя і Його царство. Всі елементи сатанської видимої організації від тоді поренули в переслідуванню свідків Єгови за їх вірність до приказів Божих, але комерційно-мілітарний елемент, а головно політичний, вишов значно з сим ділом наперед, підчас коли релігійний чинник старався сховатися за своїх союзників представителів Сатани.

¹⁵ Амонії, що були пів-братами Моабів, злучилися проти Йосафата. Амонії представляли той елемент сатанської організації, знаний як патріотичний і народно-політичний, котрий головно являється в нацистах, фашистах і інших крайних управителях, котрі виконують переслідування за порадою Римо Католицької Гієрархії. Слово Амон значить "природний". Націстполітикери є крайними фанатиками щодо "природної" ідеї, і гордяться так званою "чистою зранською кровю" в котрій нема найменшого сліду жидівської крові щоби 'опоганила' їх. Отже Амонії представляли сей крайний, радикальний елемент, котрого нацисти і фашисти є виразним взірцем. Тому що Єгова зробив старинних Жидів своїм вибраним народом, нацисти заплели сю притенсію і переслідують свідків Єгови, що вони голосять, що Єгова є правдивий і всемогучий Бог. Старинні німецькі герої або мітологічні боги стались предметом почитання і хвалення політичної Німеччини, котра старается змусити поклонників Бога Єгови і Ісуса Христа відступити від їх віри, а приноровити себе до почитання Диявола. Новочасні Амонії злучилися зі всіма иншими чинниками сатанської організації, в їх нападі проти людей Бога Єгови. Ось так пророцтво указує на чинники організації Сатани, що противляється Богу і Його царству.

¹⁶ Від 1914 р. а головно від 1918 р., вірні свідки Єгови побачили, що Бог увінчав свого Царя в 1914 р., і вони зачали проголошувати, що правління поган, під кермою Диявола, скінчилося, і що прийшов час на установлення царства Бога і Ісуса Христа, отже вони з послушенства до даних їм приказів постійно проголошували присуд Єгови проти царства сього світа, і, так ділаючи, як представителі Господа, вони 'взяли царів у ланци, а вельможів [релігійно-політичну товпу] у кайдани.' (Пс. 149: 8, 9) Такий вплив вельми перешкаджав релігійним, комерційним та політичним обманникам у виконанню їх роботи, і через се, за хитрою порадою Римо Католицької Гієрархії, всі ці елементи сатанської організації увійшли в змову і стараються відкинути від себе той вплив, що є представлений словами Єгового пророка, а іменно: "Розорвім пута і скиньмо з себе посторонки їх!" (Пс. 2: 3)

Свідки Єгови стоять не порушимо за Єгову і Його царство під Христом і сліпі на все інше, і через те вони не хотять клаятися політикером, припорам, почитати людей, і їх напрям до Ліги Народів або союзу народів, і їх ображення Римо Католицької Гієрархії в їх змаганні контролювати світом, вельми розгнівало всі чинники сатанської організації. Отже всі ці чинники сатанської організації, а іменно, комерція, політика і релігія, співчувають одні з другими в їх змаганні переслідувати тих, що представляють Господа на землі. Також від 1928 р., з ласки Господа, свідки Єгови мають ясне видіння о "висших властях" (Рим. 13: 1), що вони не складаються з чинників цього світа, як се научали люди, але що Бог Єгова і Ісус Христос є "висшими властями", і за се, що Його вірні слуги проголошували сю велику правду, сатанська організація і її чинники увійшли в заговор, щоби знищити свідків Єгови.

¹⁶ У повисшім тексті, 2 Паралипоменона 20: 1, являються отсі слова: "А з ними дехто з землі Маоницької." Після перекладу Ротердама і Американської Поправленої Версії, ся часть тексту звучить: "А з ними дехто із Меунім." Слово Меунім значить "замешкання" і відноситься до мешканців Маан./-. Вони знаходилися близько гори Сеїр арабського півострова, як се виглядає з перекладу 2 Паралипоменона 26: 7, Американської Поправленої Версії. Навіть в теперішнім часі, на східній части гори Сеїр знаходиться місто Маан./-. Отже безсумніву, що Меунім були тими мешканцями з гори Сеїр. (2 Паралип. 20: 22, 23) Чи вони походять з Езав чи ні, то однак вони були близькими співтоваришами Едомців. "І помандрував Езав з Канаан землі, від брата свого Якова, у Сеїр землю." "Осівся ж Езав на Сеїр — горах; Езав, він же Едом." (1 Мойс. 36: 6-8) Так як вчинив синам Езавовим, що живуть на Сеїр-горах, перед котрими він вигубив Горіїв, і прогнали вони їх і живуть на займищі й досі." (5 Мойс. 2: 22) Меунім мусіли бути першими поселенцями гори Сеїр, котрі опісля сталися підданими Едоміям. Отже Меунім представляли тих, що звязалися з релігійним крнлом сатанської організації, котра є представлена через мешканців з гори Сеїр. Вони були поклонниками Диявола або релігійністів як і Едоміїв. Меунім замешкували перше нім Едомії прийшли там. Так і поганські диявольські релігійністи були на землі перш аніж папські диявольські релігійністи, котрими є Римо Католицька Гієрархія. Папський Рим настав по поганським Римі, і обидва практикували диявольську релігію. Як Меунім, що значить "замешкання" і відноситься до поселенців Маан, так і Римо Католицька Гієрархія називає себе місцем Божого мешкання, церквою, і наливає себе одинокою представителькою Бога на землі. Отже ті інші народи, що прилучилися з Амоніями і Моабами в сім бунті, ясно указували на релігійний чинник а головно на Римо Католиць-

ку Гієрархію, котра провідничить диявольською товпою. Отсі те злучені чинники сьогодні змовилися проти тих, що стали по стороні Бога і Його Царя, і шукають їх знищення.

¹⁷ Езра і Неемія відносяться до Меунім, котрі прийшли і сталися помічниками храму. Так і сьогодні декотрі люди, що були колись релігійністами, і котрі перебували з Римо Католицькою Гієрархією або іншими релігійністами, і вийшли з відтам і сталися Божими людьми і прилучилися до Його людей як помічники. Отже можна бачити, що з "великої громади" були колись релігійністами, а тепер сталися Божими людьми і помічниками у храмі. (Езри 2: 43-50; Неемії 7: 46-52) Гора Сеїр, котра представляла диявольську релігію й організацію, після писання стане пустинею. "Як ти втішалася, коли пай дому Ізрайлевого запустів, так я зроблю й з тобою: пустинею станеш ти, горо Сеїр, та й уся Ідумея, і зрозуміють, що я — Господь." — Езек. 35: 15.

¹⁸ Повисше описаний военний чинник, що зробив заговор воювати проти Йосафата, прийшло зі східного боку ріки Йордану і Мертвого моря і Арабії (пустої рівнини) понизше Мертвого моря. Єрусалим і Юдея, будучи на захід від ріки Йордану і Мертвого моря, тому армія Моаба, і Амона і з гори Сеїра мали наступати полудневим боком Мертвого моря і західним побережем до Енгедії; і написано є про сих заговорників, що вони прийшли війною проти Йосафата. Йосафат був Божим помазаним царем над Божими завітуючими людьми в Єрусалимі, і через те представляв Провідника і Вождя Божих людей на землі. Тут дуже відповідає слово пророка: "Чого ворухаться народи, і люде промишляють про нікчемне? Піднімаються царі землі, і князі радять раду проти Господа й проти Помазанника його. Розірвім пута і скиньмо з себе посторонки їх." (Пс. 2: 1-3) Безсумніву ці пророчі слова тепер відносяться до того як вороги говорять проти Божого Царя і проти Його людей-царства.

¹⁹ "Йосафат" значить "Єгова судить", себто, оправдує. (МіКліптока і Стронга) Отже Йосафат представляв Ісуса Христа, Єгового помазаного Царя увінчаного й установаженого в уряді, від 1914 р., і котрий є оправдателем Єгового імя. Написано є про Йосафата, що він "шукав Господа від щирого серця свого:" По нім наступив невірний Агазій котрого Егуй убив. (2 Паралип. 22: 9) Повисші слова помагають нам віднайти злучених ворогів, котрі змовилися знищити Божих помазаних людей на землі, задля повисше згаданої причини.

²⁰ Повисше пророцтво в 2 Паралипоменона в двадцятій голові показує, що воно сповниться в "День Єгови", коли Він буде оправдувати своє імя. Повисше згадана злучена сила, що йшла воювати проти Йосафата, представляла нинішні злучені чинники сатанської організації, проти Господа і проти Його помазаних людей на зем-

лі, що представляють Господа. Моаб є вільним упокорений через поразення яке він потерпів з руки царів Ізраїля і Юди. Моаб, злучені заговорники, завважавши добробут між людьми в краю у котрім царював вірний Йосафат, забажали загартувати се добро для себе. Так і Гог і його лукаві ангели забажали управляти світом, котрий тепер знаходиться в руках Ісуса Христа і котрий буде мати успіх під справедливим царем. Той закланий дух порушив людей Моаба і його союзників проти Йосафата і проти города на котрім Єгова поклав своє ім'я, а закланий Диявол натхнув того мильного духа в уми сих заговорників. Так і тепер Диявол наповняє своїх представителів на землі закланим духом і ненавистю і лучить їх проти організації Єгови, на котрій Бог поклав своє ім'я і над котрою Ісус Христос є тепер Царем і володарем. Господь Єгова виразно указує на нинішних ворогів у своїм пророчім образі.

²¹ Йосафат затримав свою невинність до Єгови, і тому Єгова постарався о визволення його від ворогів. Для цієї цілі Єгова припровадив сих заговорників проти Йосафата і Єрусалиму. Се дальше доказує, що Єгова старається о охорону для своїх людей і провадить ворогів на їх власну погибель. Нема сумніву, що Господь Єгова руководить ворожими силами в таку позицію де вони нападуть на Господніх помазанників. Такі обставини дають помазанникам нагоду доказати їх невинність до Бога, і ті завітуючі листи що затримують їх невинність дадуть добру і досгачошу причину або підставу для Бога знищити сили ворожі, що вийдуть проти Його людей.

²² Ще ранній примір сього є записаний в Ісуса Нав. 11: 20: "Було бо се від Господа, що закаменив серця їх так, щоб вони одважувались на війну з Ізраїлем щоб розпростирано на них проклин без милосердя і викореновано їх, як заповідав Господь Мойсейові." (Гл. також Захарія 14: 1-3 відносно того, що Єгова зробив орді Сатани. Гляди також Езекиїла 38 і Одкриття 16: 13-16) Єгова дбає за своїх власних людей у своїм часі й в свій власний спосіб; і давши се звання своїм помазаним людям, сим Він заповнив їх і дав їм одваги служити Йому.

²³ Без сумніву ворог надіявся напасти на Йосафата несподівано, та Господь Бог перешкодив ворогові се зробити: "І прийшли й звістили Йосафатові, говорячи: йде на тебе велика сила з моря, з Сирії і оце вони в Газазон-Тимарі, се б то в Еннедді." — 2 Паралип. 20: 2.

²⁴ Йосафат, будучи о сім повідомлений, мав час приготувитися до нападу. Так і Ісус Христос знає наперед о нападі сатанинських сил проти людей Божих у битві Армагедоні, і Господь Ісус, через своїх ангелів, передає сю осторогу Його вірним людям тепер на землі і сю осторогу вони також передають їх співтоваришам. Відносно наближаючогося нападу під керівництвом Гога, сатанського польового маршалка, проти пома-

занників Єгови, пророк писав: "І буде того часу як наступить Гог на Ізраїлеву землю, говорить Господь Бог, запалає гнів мій аж до лютості." — Езек. 38: 18. —

²⁵ Єгова тепер остерегає своїх вірних свідків о надходячим нападі, а се Він робить через Ісуса Христа в храмі, котрий відкриває сі правди громаді храму і через них дає інформацію иншим відносно значіння сього пророцтва. Сю осторогу від Господа розносять його вірні слуги і посланці на землі, але невірні і боязкі і байдужі і "лукавий слуга", хотия мають дещо знання з св. Письма, тепер нічого не говорять про осторогу людям доброї волі, бо вони бояться щоби не розгнівати ворога за відкриття його лукавства, і через се вони, т. є, байдужі "лукавий слуга" можуть впасти в неласку на свою власну шкоду.

²⁶ Той вірний посланець прийшовши до Йосафата, сказав: "Йде на тебе велика сила." Сьогодні ціла диявольська орда вступає проти Божих людей, котрі є під провідництвом Ісуса Христа Царя. Ворожа сила під провідництвом сатанського вождя, Гога, у рядах котрого є сили демонів і всі земні агенти Сатани, котрі складаються з політичних, релігійних і торговельних елементів, і "лукавого слуги" кляси і инших, тепер йдуть походом у великім числі замірявши знищити тих, що служать Єгові, і про котрих то лукавих є написано: "І вирушиш ти й прийдеш із твоєї осади, з найдальшої півночі, — ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська; і двинеш проти мого люду Ізраїля, мов хуртовинна хмара, щоб окрести землю; в останні часи станеться воно, — й я приведу тебе на мою землю, щоб народи спізнали мене, як покажу мою сьвятість на тобі, Годаже, перед їх очима." (Езек. 38: 15, 16) Через иншого пророка Єгова описав сей день боротьби. (Йоїла 3: 9-14) Описуючи той день Єгова сказав: "І бачив я звіра, і царі земні, і війська їх зібрані, щоб воювати війну з сидячим на коні, і з військом Його. І схоплено зьвіра, а з ним лжепророка, що робив ознаки перед ним, котрим зводив тих, що прийняли п'яно зьвіра, і що поклонялись образові його. Живцем вкинуто обох в озеро огняне, палаюче сіркою." — Одкр. 19: 19, 20.

²⁷ Яко доказ, що та могуча армія, що маширувала проти Єрусалиму не була частию Божих людей, але завзятими ворогами Господа, тому сказано Йосафатові: "Йде на тебе велика сила з моря", де Божі вороги замешкували. Після поправленої Версії і перекладу Ротердама в сім тексті являються слова "Із Сирії"; але після Варіорума Біблії, то у відноснику є сказано, "Із Едому". Жадна часть історії не указує, що там були Сиріяни в тій ворожій армії, що йшла проти Єрусалиму. Той посланець прийшовши до Йосафата, повідомив, що ворог був "в Газазон-Тимарі, се б то в Еннедді". Се була часть Юдиного краю. Можна бачити, що ворог прийшов до місця около трицять миль до Єрусалиму, до

місця котре знаходилося у півдорозі до західного побережжя Мертвого моря, а то місце знаходилося в краю Юдній. В тім місці знаходилося много виноградників. Імя "Газон-Тамарі" значить "розклад пальмових дерев". Енґедді значить "водоград", де знаходилося много виноградників. Сьогодні видимі сили Диявола наступили на поле активності Божих вірних свідків на землі. Вони злапали посідання декотрих Божих слуг (уподоблених до пальмових дерев) і овочі їх праці (Пс. 92: 12), і заперли воду, себто, стримали правду від Божих людей і тих, що шукають правди. Виразний примір сього бачимо в краях Німеччини, Італії, Трінідалі, Північній і полудневій Родесі, і інших місцях землі. Сей злучений ворог виступає проти тих, що мають пальмові віття, кляси Йанадаба, і котрі повівають ними в честь і яко признання Єгови і Його Царя. Ворог старається відвернути їх від правди і знищити їх запас правди, і силу їх піддержання, т. є Слово Боже.

²⁹ Звідомлення, що ворог наближався, сконечности спричинило много зворушення і жури зі сторони Йосафата і тих, що близько співтоваришили з ним. Сповнення цієї часті пророцтва відноситься до помазанників Господніх на землі й також включає тих, що шукають охорони в Господній організації, вповаючи на Бога і на Ісуса Христа. Йосафат, отримавши сю інформацію, шукав способу стрінути сей напад. "Ізлякавсь Йосафат, і обернув своє лице шукати Господа, й оповістив лист по всій Юдеї." — 2 Паралл. 20: 3.

³⁰ "Почин премудрості — Господень страх; безумні нехтують і розум і науку." (Прип. 1: 7) До Божих людей дійшов слух, що війна в небі взяла місце і що тепер ворог наступає проти земної часті Божої організації, і се спричинило страх і спонукало вірних шукати знання з уст Господніх. Ось так вони шукали інформації і знання, і Господь відкрив своїм людям розуміння війни в небі і початок Його царства, і се допровадило до видання дописі про "Народження Нації", у Вартовій Башті, з 1 березня, 1925 р., що спричинило дійсне потрясення між рядами визнаних Божих людей і порушило вірних бути більше активними, і також відокрило противників. В тім артикулі Господь відкрив своїм людям злучені сили Сатани і що вони замірили напасти на слуг Господніх і знищити тих, котрим Господь Ісус поручив своє свідоцтво, і котрі то люди тримають заповіді Божі. Тоді перший раз вони побачили, що вони напевно будуть нападжені ворогом. (Одкр. 12: 17) На 74 сторони того артикулу було сказано: "Не думайте, що ся справа є малої ваги. Сатана буде вживати всякого знаного способу, що би знищити останок Сиона. . . . Се війна до кінця." Ось так Господь повідомляв своїх людей про злучену силу ворогів під провідництвом Сатани, що би знищити тих, що стали по стороні Бога. В той час Сатана старався перешкодити

виданню сій розвідці про народження Нації, але се йому не вдалося. Видання сього артикулу був почин вияснення великого питання, яке мало тепер рішитись, а іменно, оправдання Божого імя. Люди Єгови пізнали, що Бог Єгова увінчав свого Царя і тепер імя Всевишнього мусить бути оправдане, і що се допровадить до дійсної боротьби. Вірні боялись Бога і поступали осторожно, однак з одважним рішенням чинити волю Божу, на котрого вони вповали і надіялись цілком.

³⁰ Земний останок Сиона широко шукав лица Господа Єгови для провідництва. Вони бачили, що ворог займав їх поле діяльності, і люди Єгови побачили, що посвятившись їти від дому до дому в службі Господній і давати свідоцтво, від того часу боротьба ставала чим раз горячіша. По написанню розвідки "Народження Нації" вийшла вість про четверту "чащу", "сім останніх пораз". Те пророцтво показує, що мало наступити опісля, і фізичні факти показують, що дійсно наступило у сповненню того пророцтва. "І четвертий ангел затрубив, і пораже, а стала трета часть сонця (потемніла слава новочасних Моабів, Амоніїв та Меунім) і твєта часть місяця і трета часть звїзд, щоб трета часть їх затьмилась [Моаб, Аммон і Меунім] і день щоб трєтю часть не сьвітлив, так само й ніч. І бачив я, і чув, як один ангел стїв серед неба, і говорив великим голосом: Горе, горе, горе дому ючим [Моабові, Амонові і з гори Сеїр] на землі [всю видиму часть сатанськой організації], від остальних голосів труби трьох ангелів, що мають трубити!" — Одкр. 8: 12, 13.

³¹ Опісля спір між правдою а тими, що представляли Сатану, ставсь більше виразний. В тім часі розходилися нешкідливі книжки, як Гарфа Божя із Викладами св. Письма, однак вони розбуджували мало опозиції. На весну в 1925 р. вийшла книжка "Визволення", котра виразно підчеркнула, що війна відбудеться між двома противними собі організаціями в часі Армагедону, і се вельми зворушило ворога. Ся боротьба зачала збиратися по всій землі де лишень Божі люди? проголошували вість правди. В 1926 р., 897 свідків Єгови були заарештовані за проповідування евангелії, і переслідування в Німеччині зачалось від того часу. Від дому до дому робота свідоцтва зачалась головню в неділю яку виконували вірні по 1926 р. Ув'язнення свідків Єгови збільшилося в 1927 р. до числа 1,169. Знов в 1928 р. ув'язнення збільшилось в Німеччині, і в тім самім році розпочалось переслідування свідків Єгови в Новій Джерсії й інших частях Сполучених Держав. Ворог зачав дико нападати на свідків Єгови у многих краях, і вскорі потім явилось "дві великі ознаки на небі", як се вони були подані у Вартовій Башті, котрими то ознаками були організація Єгови і організація Сатани. Вартова Башта з 1. січня 1926 р. в розвідці "Хто Віддасть Честь Єгови?" зробила натиск на факт, що Єгова має армію і

що Його армія буде боротись проти організації Сатани і знищить її, і що Єгова замінив зробити собі ймя. Божих людей повідомлено о сім, що порушило їх до більшої активності як ніколи перед тим. Вскорі потім видано Лондонську Резолюцію "Свідокство Володарям Світа", що було отвертим визовом проти організації ворога, а головню "престолові звіра". - Одкр. 16: 10, 11.

²² Свідки Єгови зачали проголошувати вість царства при помочи радія, і се також зворушило ворога, і ворог сильно зачав противитися їх уживанню радія. Сю боротьбу проти Божих людей і їх активності через радіо занесено до Вашингтону, Д.К., і сей спі, отворив дорогу для свідків Єгови ужити средств Спілки Національного Радія [Нашонал Бродкестінг Конплні] з конвенції в Торонто, Канада. У тім викладі через радіо злучені чинники організації Сатани були ясно відкриті. Та вість так вельми розгнівала новочасних Моабів, Амоніїв і Меунім, або релігійоністів з гори Сеір, що та радіова спілка вже ніколи не хотіла дозволити людям Бога Єгови уживати їх стаціів. Та битва збільшалась. Свідки Єгови з більшою ревністю попірала роботу свідокства через радіо і будували і вживали радіо стації в Америці й Канаді й в інших місцях. В 1928 р. канадійський уряд відмовився відновити дозволення радіо стаціям людей Єгови. Напад на свідків Єгови дальше ширився, що дало їм страх перед Господом, і се стр. чинило, що вони зачали щиро шукати лиця Господнього і Його провідництва.

²³ В сій точці Йосафат представляв активність Божих людей на землі, і як се написано в пророчім образі, він "злякався... і обернув свое лице шукати Господа, й оповістив лист по всій Юдеї". (2 Паралип. 20: 3) Се не можна розуміти, що свідки Єгови шукали помилування з рук ворога, але се значить, що вони шукали лучшого вирозуміння волі Божої що вони мають робити. "Постити" буклально значить "накрити уста": "А я, коли вони нездужали, надягав волосінну плахту, смиряв постом душу і молитва моя верталась до груді моєї." (Пс. 35: 13) "Бо ревність для дому твого ізсушила мене, і зневага тих, що тебе зневажають, впала на мене. Коли я плакав і душа віддалась посту, то й не було мені в наругу. Надів я волосінницю, і стався їм приповідкою." (Пс. 69: 9-11) "Коліна мої од посту охляли, і тіло мое змарніло. І став я сьміховиском для них; побачивши мене, головами своїми покивають." (Пс. 109: 24, 25) Коли небезпека грозить людям, тоді се воля Божа щоби вони шукали Його лиця. "Та тепер ще говорить Господь: Обернітьесь до мене всім серцем в пості, в плачу й у жалі. Роздирайте серця, ваші, а не одежу, й навернітьесь до Господа, Бога вашого, він бо благий, і милосерден, довготерпеливий і вірно милуючий та й боліе над нещастем. То ж затрубите трубою на Сионі, визначить пост, і оповістять сьвяточні збори. А то-

²⁴ ЗНАЧІННЯ ПОСТУ СІК, і що, Бді пожалує Господь землю свою і пощадиць свій нарід." (Йоїла 2: 12, 13, 15, 18) "Пійди, збери всіх Юдеїв, що знаходяться в Сузах, і постыте ради мене, і не їжте й не пийте три дні ні вдень, ні вночі, та й я з моїми служницями так само постити му, а потім піду до царя, хоч се проти закону; й коли загинути - загину." (Естери 4: 16) Ось так Господь визначив приміри для своїх людей в теперішнім часі недолі.

²⁵ Ціль посту є, щоби відмовити собі того що є приємне, щоби він міг більше пізнати дороги і средства для служення Богу. (Іса. 58: 13) Пост не є на те, щоби люди бачили або дістали співчуття від людей. (Мат. 6: 16-18) Не є се ціль посту, щоби показати себе вельми добрим і побожним і схилити голову, як тростину, щоби дістати співчуття від інших (Іса. 58: 5), але щоби одважно стати перед Господом і се стягне наруги на тих, що служать Богу і заперечують собі всяких річей які можуть перешкодити у властивім вирозумінню Господньої волі відносно нього. Се шлях самозаперечення, який приносить фізичну шкоду, але сього посту не мають завважати інші. Такий пост приносить зневагу від ворога за його вірність до Господа. Се значить, що сям одиниця стягне зневагу світа на себе, але впокорившись під всемогучу руку Богу, вона чинить се радо через прилюдне визнання себе як післанець і слуга Всевишнього.

²⁶ Після звіту, той пост був проголошений по "всій Юдеї". У сповненню се значить, що всі, що були взяті зі світа для імени Єгови, були покликані відречися себе і дати більше ваги на службу Єгови Богу; на котрі факти Господь звертає їм уваги у храмі через свою представительну організацію на землі. Згідне із сям, на 1 мая, 1926 р., Вартова Башта звернула увагу на недостачу вироблення так званого "характера" і указала, що замість виробляти собі напозір совершенність і побожність, то він повинен дійсно посвятитися Богу і зробити угоду чинити волю Богу і бути активним і щирим у службі Божій після приказу Господнього, і так сповняти свою угоду з Богом. Останок опісля побачив велику конечність сповнення їх угоди з Єговою через живу і активну і ревну службу на полі свідокства, проголошючи вість царства. Від того часу Господь отвирає більше нагоди для служби своїм людям, і всі вірні стались вістниками вістки царства.

²⁷ Тоді, коли робота свідокства збільшалась і свідки Єгови одважно і радісно йшли вперед щоби виконати їх условини угоди, тоді грозьба небезпеченства зі сторони ворога зачала бути більше виразна. "Власть Римо Католицької Гієрархії", котра вдійсности є політичною і корговельною організацією, оперуючи під імям релігії, зачала більше активно нападати на Божих вірних свідків і збирати інші сили разом, щоби переслідувати їх. В 1929 р. папа і Мусолоні, фінансово-політичний автократ Італії, зробив згоду, і папа дістав назад тимчасову власть між на-

родами. Тоді Господня організація видала книжку Життя, звернувши увагу у дванадцятій голіві на оправдання Єгового імя, і тоді прийшло видання книжки Пророцтва вияснвши, що оправдання Єгового імя є найважнішим питанням зі всіх. Націсти, котрі є проти Бога і проти царства, наперли ще більше проти свідків Єгови в Німеччині, і в сім ділі вони дістали поміч і заохоту, пораду і поучення від "Власти Римо Католицької Гієрархії" і від торговельних підприємств які вони представляли. Як злучені вороги Юди, так тепер злучені чиновники сатанської організації зачали виступати проти Божих посвячених людей зібраних в Армагедоні, в "місці військ". Єгова, рукою свого головного чиновника Ісуса Христа, в той самий час справляє ворогів в позицію після Його волі, і в той самий час поучує своїх людей, що день остаточної боротьби уже більше ясний. Сі річи були

давню тому показані в пророчім образі і були написані для нашої науки, і Бог тепер обіцяв, що Він збільшить знання і скріпить надію своїх людей, даючи їм яснійше вирозуміння який буде остаточний наслідок нападу ворога проти них. Сей пророчий образ записаний в пророцтві над котрим застановляємось є даний для того, щоби поучити Його людей. Отже з пильним бажанням Його люди шукають Його лица і більшого знання, і се Він дає і сим збільшує їх надію. Се пророцтво є для научення Божих людей, а головно останка, показуючи їм властивий напрям ділання і який вони мусять узяти щоби бути певними охорони і провідництва з руки Всевишнього. Люди Єгови будуть найпильнійше студіювати се пророцтво в сім часі, бо фізичні факти безперечно показують, що ворог наступає на них, і вони бажать знати який буде кінець.

(Даліше слідує)

ЙОГО ВІЙНА

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15-го червня, 1938.]

"Не бітєсь . . . се війна . . . Божи." — 2 Паралип. 20: 15.

ЧАСТЬ 2

ЄГОВА приказав збудувати місто Єрусалим, і в тім місті устроїти храм, на котрім Він поклав своє імя. (1 Царів 9: 3) "І пойдете на те місце, що вибере Господь, Бог ваш, з усіх ваших поколінь, щоб там поставити імя своє, і там пробувати; і будеш туди вчащати." (5 Мойсея 12: 5) Так і Єгова післав Ісуса Христа збудувати Його організацію, Єрусалим або Сион, і Він збудував свій храм, що складається з Ісуса Христа і вірних членів Його тіла. У пророчім образі храм Єгови був місцем молитви, і так у сповненню Божого царського дому є місце де можна явитися перед лицем Всевишнього. Згідно із сим коли звідомлення принесено до Йосафата, він зібрав людей до місця молитви і благання. (2 Паралип. 20: 4) Предчуваючи велику небезпеку і потребу шукати лица Господнього люди Юдеї полишили їх вигідні дома і поспішили до дому Божого, шукати там знання, щоби їм довідатися що вони мали чинити. Подібне зібрання свідків Єгови, по цілім світі, зачалось для їх злученої служби Господеві в 1925 р., коли то зачалась загальна робота, котра сталась більше виразна від 1927 р. коли то від дому до дому розпочато роботу в неділю по цілім світі. В 1932 р. позатипічний храм Божий, Його помозані люди, зачали збиратися і організуватися в округові зібрання для служби, і така робота поступала вперед від того часу. Щоби се робити, вірні Господні люди, а головно піонери, полишили їх вигідні дома і спішили до місця зібрання і йшли до приписаної їм території де то було, щоби нести вість царства, і перши вони

отримали інформацію з руки Господа чере. Його організацію що вони мали чинити.

Йосафат і люди зібрались в храмі Єрусалимським, щоби порадитись в Господа. (Роттердам) Се був час набувати інформацію або знання від Господа в храмі, до котрого то місця Він приказав своїм людям вдаватися в такий потреби. Таке зібрання Ізраїльтянів було типічне, і історія сього була записана для користи Божих людей тепер на землі; і яко попертя сього, глядіть на факти. Перед 1918 р. Божі люди працювали під оманю або вирозумінням, що "висші сили" складалися з правительств сього світа, котрі всі мусять піддатися, хоть би те підданся противилось Божим приказам. В тім часі урядники правительств світа, перешкаджаючи свободі свідкам Єгови у проповідуванню сієї евангелії царства, заставили їх розглянути справу добре і розпитати Господа; і розпитавши Господа і досліджуючи Його Слово люди Божі стали переконані, що "висшими силами" є Бог Єгова і Ісус Христос, і ніхто инший. (Рим. 13: 1) Вони безперестанно шукали лица Господнього, і Він відокрив їм через Вартову Башту в послідній части 1928 року, що декотрі з вірного останка з духового Ізраїля перейдуть через Армагедон, і щоби їм бути вірними, вони мусять цілком піддатися і бути послушним на правду Богу і Ісусу Христу, "висшим властям". В червню 1929 року, у Вартовій Башті Єгова дав до відома своїм людям ясно і недвозначно, що "висшими властями" є Бог і Ісус Христос і що коли людське правительство зробить якийсь закон, що проти-

вється Божому законі, тоді завітуючі Божі люди мусять слухати Божих законів, а не людських. Така була відповідь на питання людей Єгови подібно, як се колись питали Ізраїльтяни в Єрусалимі. В сім останнім згаданім артикулі було виразно сказано, що помазанники мусять слухати Бога і Ісуса Христа і не піддатися правлінню або законі сатанської організації коли таке право або закон сатанської організації противиться Божому виразному приказу. Отже помазанники тоді побачили, як ніколи перед тим, що вони мусять пильно проповідувати сю євангелію царства, без огляду на всяке протівенство світських правительств. Від тоді переслідування Божих людей зачалось збільшати, і таке переслідування і напад на них зібрало їх ближше в організацію у храмі. Як і з типічними Ізраїльтянами, так і тепер вони вийшли "з усіх міст Юдиних до Єрусалиму", Божої організації, шукати Його лиця. Із цілого світа громади Божих людей побачили їх задачі і обовязки до Єгови і Його царя, від 1929 р., і вони дали себе пізнати яко часть Єгової організації, і під провідництвом Господа Ісуса Христа вони організувалися в збори, щоби в порядку виконувати роботу свідочтва, співділаючи разом на славу Божу. Інакше сказати, вони сталися людьми віддільними і відріжненими від усіх визнаних Християнів на землі. Тоді свідки Єгови добровільно і з великим бажанням чинили його волю, вийшли з ріжних частей світа, полишивши свої вигідні дома, і прилучилися до роботи свідочтва в долю, маючи на пам'яті сей великий привилей брати участь в оправданню Єгового імя. Вони памятали на пораду дану Єговим людям через Його пророка, а іменно: "Полюбите Господа, всі його праведні! Вірних сохраните Господа, а сповна відплатите тому, хто живе в гордині. Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа." — Пс. 31: 23, 24.

Небезпека яка грозила Божим людям злучила їх, і тоді вони пильно і старанно шукали лиця Господнього. Тоді вірні зрозуміли, що Єгова перебуває у своїй організації — храмі, і що Його дух спочиває на громаді храму. Гроза ворога пробудила їх до факту, що всяка їх охорона і спасення приходить від Єгови через Ісуса Христа і що вони мусять вповати на Господа лише. У храмі вони зедналися сильно і щиро у молитві й жертві. Вірні побачивши себе цілком відлученими від сатанського світа і не становлячи ніякої части світа, вони не вповали армії або герої або колекції або тілесну зброю, але цілком на Господа. Сі вірні одиниці не пішли до Єгипту о поміч, охорону або спасення. (Іса. 31: 1) Вони постановили відложити всякі річі від себе, що не є в гармонії з Богом і Його законом і від тепер цілком вповати на Бога і Його провізю для них. В той час як і тепер був час молитися дою старозавітного царя Соломона: "Коли постане голоднеча на землі, чи то помор, коли буде закажений воздух, засуха,

ржа, або сарана, або черви, коли тіснити ме ворог у землі його, або буде яка нужда, чи хвороба яка, усяку молитву, всяке благання від якої людини з усього народу твого Ізраїля, коли вони почують горе в серці своїму й протягнуть руки свої до цієї святині (почуй у небі, в місці пробутку твого, й помилуй; вчини й відплати кожному по заслугі його, так як ти знаєш серце його, один бо ти знаєш серце всіх синів людських!" — "Коли вийде нарід твій на війну проти ворога свого тим шляхом, яким пошлеш його, й молити меться Господеві, обернувшись проти города, що вибрав еси, й проти храму, що збудував іменню твоїму, то почуй з неба молитву; благання їх і вдовольни їх." — 1 Царів 8: 37-40, 44, 45.

Сі вірні в храмі моляться і вповають на Господа щоби Він провадив їх у всіх їх дорогах і безпеці. Вони знають, що Господь є Всесильний. Вони люблять Господа і вповають на Нього і рішилися чинити Його волю і тому вони вповають на Його обітницю що всі річі ділають на їх добро. — Рим. 8: 28.

Всі Ізраїльтяни, під Царем Соломоном, молилися до Бога Єгови, як і свідки Єгови в новочаснім часі моляться до Єгови і в той самий час студіюють Його закон і Його свідчення, щоби довідатися які Його правила поступовання для них після котрих вони мусять поступати з протівниками царства, щоби їм в ніякий спосіб не миритися з ворогом. Вони бачуть, що вони мусять триматися здалека від ворожої організації. Спізнавши їх споріднення до Бога і до Його царства, громада храму поставила слухати Господа за всяку ціну. Тоді вони рішили, що вони не будуть платити кари за проповідування євангелії, а радше підуть до в'язниці і коли сатанський суд признає їх винуватими за проповідування євангелії і за се, що вони постановили слухати Божого закона відносно проповідування євангелії. (В тім самім часі всякі комерційні вирази і вигляди були знесені, коли ув'язнені за "торговання" по домах, проповідуючи євангелію при помочи літератури, свідки Єгови представили справу отверто перед суд радше чим стояти при дрібничках, і заявили, що вони мусять слухати Божих приказів у проповідування євангелії. Вони прийняли і опісля точно поступали після "судового порядку", щоби суди побачили, що вони були дійсними свідками Єгови і дають свідочтво о Його імені і Його царстві. У вічу засудження одиниць за проповідування цієї євангелії царства, свідки Єгови пішли масово свідкувати о імені Єгови і Його царстві. Вони йшли до міст великим числом і давали свідочтво для Божого імя і царства без взгляду на переслідування. Для цієї цілі свідки Єгови вживали і ще вживають тренскрипційних машин, фонографів, і рекордів, щоби проповідувати сю євангелію царства яко свідочтво світу після приказу Господа. — Мат. 24: 14.

З типічними Ізраїльтянами, злучений ворог

виступив проти Єрусалиму, отже небезпека була велика: "І став Йосафат перед громадою Юдеїв та Єрусалимців в домі Господньому, перед новим двором." (2 Паралип. 20: 5) Тут Йосафат, в домі Господнім або в храмі, представляв Ісуса Христа стоячого серед свого вірного останка, котрого Він зібрав в дійсний храм Божий. Вийшовши з різних сторін світа, вірні, зібравшись в храмі, тепер стоять в повній єдності й гармонії і становлять "ноги Його" Ісуса Христа, і всі вони вповоають і моляться до Єгови о охорону, провідництво і благословенство. Як для Ізраїльтянів се було на місці молитися в храмі, так і про клясу храму Ісус сказав: "Писано: Дом мій дом молитви звати меться." (Мат. 21: 13) "Став Йосафат... в домі Господньому, перед новим двором." В сім тексті слова "новий двір" означають, що Йосафат збудував той двір в протязі вісімнадцяти років його царювання над Юдою. Він не збудував цілковитого храму, але показав свою любов до Божого дому через збудовання нового двора. Тут можна розумно заключити, що новий двір представляв "велику громаду", стоячу перед престолом Божим, як се вона представлена в Одкриттю 7: 9-15, котра зібралась там для прославлення Єгови і брання участі в празнику кучок. Сей новий двір представляв, що Йонадабам треба більше місця, і так Господь представив зібрання останка і їх співтоваришів на славу собі. Тепер ми бачимо, що велика громада стає перед Господнім домом і лучиться до хвалення Єгови і Його Царя.

* Безсумніву, що молитва Соломона мала відноситися до людей доброї волі, що становлять велику громаду, коли він сказав: "Коли ж би чужениця, щоб не з твого народу Ізраїля, прийшов із далекого краю задля імення твого, — бо вони чути муть про велике ім'я твоє, про твою руку потужну й простягнуту правицю, — коли б він прийшов і молився перед сим храмом, то почуй й Його з неба, з місця, де престолуєш, і вчини все те, про що покликати ме до тебе чужениця, щоб усі народи на землі взнали ім'я твоє, щоб і вони боялись тебе, як нарід твій Ізраїль, та щоб дознались, що ім'ям твоїм називається храм сей, що я збудував." — 1 Царів 8: 41-43.

* Згідно з сією частию образу, завважте се: що на 1 серпня, 1932 р., Вартова Башта перший раз пізнала людей доброї волі як Йонадабів, котрі становлять велику громаду; опісля в травню 1933 р. видавництво Товариства так зване тоді "Бюлетин" запросило Йонадабів брати участь у роботі свідцтва і проголошувати царство Боже під Христом. Від тоді ті "інші вівіці" беруть участь на полю свідцтва, і котрі були представлені через Ізраїльтянів стоячих в новім дворі перед котрим Йосафат стояв і молився.

* Отвираючи слова Йосафатової молитви признають Ізраїльтянів як типічне насіння після-обітницї яку Бог Єгова зробив Авраамові. "І про-

мовив: Господи, Боже отців наших! Чи не ти ж Бог на небі? І ти пануєш над усіма царствами народів, і в твоїй руці сила й можливість, і ніхто не встоїть проти тебе?" (2 Паралип. 20: 6) Ісус Христос, Більший-чим-Йосафат, є дійсним насінням Авраама, і Він признає тепер останка на землі, помазаний нарід Божий, як члєнів "тіла Христового", і через те частю насіння Авраама через всиновлення. Єгова є тим Більшим Авраамом, а останок його діти або насіння, і вони звивають Єгову Бога, свого Отця, і Більшого Йосафата, Ісуса Христа; і так той прообраз показує, що вони звивають до Бога, Всемогучого, і великого Царя Предвічності. (Ерем. 10: 10, з боку) З початком 1914 року, Ісус Христос, помазаний Цар Єгови, явився jako правильний Володар світа, і там Він став "серед ворогів своїх" (Пс. 110: 1, 2) і зачав царювати. Тут останкові пригадується, що Єгова є Всевишній; і що Він і Ісус Христос є "висшими властями" і що всяка сила в Божій організації походить від Бога, а не від якогось сотворіння. (Рим. 13: 1-4) В 19/4 р. царства сього світа стали "царствами нашого Господа [Єгови] і Його Христа". (Огчр. 11: 15-18, А. П. В.) Коли застановитися над словами Йосафата "і в твоїй руці сила й можливість, і ніхто не встоїть проти тебе", то сям останку в храмі пригадується, що Єгова є Всемогучий, непоборимий, і що Він поручив своему любому синові, Ісусу Христу, всяку силу в небі й на землі, і що нема сили яка б успішно уперлась Всемогучому і Його помазаному Царю. По 1926 році, Господь зачав звертати своїм людям увагу на значіння своїх різних іменів і титулів. (Гл. Вартову Башту з 1 серпня, 1927 р.) Се знання помогло помазанникам поглянути на їх ворогів з властивої точки погляду і пізнати, що нема нікого подібного до Єгови, Всемогучого Бога. Вони зрозуміли як ніколи перед тим їх задачу і привилей бути послухними Йому без виїмку і без ріжниць що живучі сотворіння можуть думати або казати про них.

Под видимим провідництвом Йозея, котрий представляв Господа Ісуса Христа, Бог вигнав геть Канааніїв, представителів Сатани. В своїй молитві Йосафат пригадав Єгові, як Він береже і дбає за своїх людей, і як Він 'прогнав ворога і дав землю насінню Авраама, Божому другові, на віки'. "Чи не ти ж, Боже наш, вигнав осадників сієї землі перед лицем твого народу Ізраїля, і віддав її насінню Авраама, друга твого, навіки?" (2 Паралип. 20: 7) Так і при закінченню поганських часів в 1914 р. зачалась "війна в небі", наслідок чого був, що Сатана був вигнаний з неба і також його орди духів, і вони були скинуті з неба на землю, а їх посідання були передані дійсному насінню Авраама. 'Сім часів поганських' тоді скінчилися, і тоді світ прийшов до кінця, т.е скінчилося без перерване правління Сатани, і від того часу всі народи мусять бути суджені чи вони приймуть Ісуса Христа як Царя або чи вони остануть під Сатаною

і потерлять знищення. (Луки 21:24; 3 Мойсея 26:18-28) "Боже, ми чули слухами нашими, батьки наші розказували нам про велике діло, що зробив еси за часів їх, в давні давня. Ти вигнав народи рукою твоєю, а їх осадив; знищив народи, а їх розмножив. Не мечем бо своїм вони землю забрали, і не їх рука спасла їх, а твоя правиця і твоє рамя, і світло лица твого; ти бо влюбав їх. Ти сам еси царь мій, о Боже; звели спасення Якові! Через тебе побемо гнотелів наших; через імя твоє протопчемо їх, що проти нас встали." (Пс. 44:1-5) Се пророцтво відноситься до теперішнього часу в яким живе завітуючий Божий люд на землі.

"Ся часть молитви Йосафата "і віддав її насінню Авраама, друга твого, навіки", сповнилась в 1914 році, коли Цар Ісус Христос був окоронований і вислано Його царювати на землі. Се також було сповненням пророцтва написаного через псалмиста: "Се ж я помазав царя мого над Сионом, святою горою мою, й звіщу проповідь, що сказав Господь до мене: Ти син мій, нині зродив я тебе [вивів тебе, призвав тебе, і заявив тебе правильним царем]." Се Господь доконав через народження "сина хлопяти", т. е. царства. "Проси мене, й дам тобі народи в наслідде, а кінці світа у владінне, Жезлом залізним розібери їх, як череповину поторошиш їх." — Пс. 2:6-9.

"Яків представляв насіння, помзанників Божих, і тому він представляв останка в храмі: "Тиж, Ізраїлю, слуго мій, ти, Якове, [помазане насіння] вибраний у мене, ти, Авраамове, друга мого, насінне." (Іса. 41:8) "І являвся тоді Господь Авраамові, і рече йому: Потомкам твоїм наділю землю сю." (1 Мойс. 12:7) "Всю землю, що ти вбачеш, тобі оддам, і потомкам твоїм навіки." (1 Мойс. 13:16) "Друг" значить любитель, або той що любить усякого часу. Єгова любив Авраама або Абраама, і Він любить Авраамове насіння. Отже Він любить Христа, правдиве насіння, і тих, що є всновлені як члени Його тіла, котрі стались вічними друзями Єгови. "Не за те прихилився до вас Господь і вибрав вас, що була велика лічба вас, бо ви були найменшим із усіх народів, а через те вивів вас Господь рукою потужною й визволив вас із дому неволі, із рук фараона, царя Єгипецького, що вас любив і справдив клятьбу, якою клявся батькам вашим." (5 Мойс. 7:7, 8) Тепер Єгова передав правління над землею Ісусу Христу, віковичному Другу Єгови, котрий буде володіти повіки, а Сатана і його послідувателі будуть знищені на віки.

Продовжуючи свою молитву Йосафат сказав: "І вони [насіння Авраамове] оселились у ній і збудували тобі в ній святину на імя твоє." (2 Паралип. 20:8) Ся часть пророцтва є буквально правдива, і сповнилась від 1919 р. Се було в тім році, що останок Єговових людей були увільнені з диявольської неволі і опісля відновили їх діяльність в службі Господа через од-

важне проголошення Царя і Його царства, і тепер вони живуть у царстві Господнім. Тоді Господь Ісус як "Післанець угоди", скінчивши приготування дороги перед Єговою, негайно за сим прийшов у храм і відбудував Сион, місце пробутку Божого, котре Ісус Христос збудував на собі як на Головнім Основнім Камені, тоді збудив зі смерті сну вірних, і тоді випробував і привів вірних у храм, всі сі були і є живі камення у храмі Божім. "Збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий [камінь] сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, до купи спонена, росте в церкву святую в Господі." — Ефес. 2:20-22.

"Се Єгова Бог зробив для свого імя через Ісуса Христа. Через сорок років перед 1919 р., Єгова вибрав з між народів "людей для свого імя", котрі були наче живі камення в Його храмі. (Діян. 15:14) Єгова показав своє імя на громадлі храму, що показує, що останок тепер на землі мусить голосити імя Єгови, будучи його вибраними свідками для цієї цілі: "І скажете тоді: Славте Господа, призывайте імя його; розповідайте між народами про діла його; напоминайте, що імя його велике!" (Іса. 12:4) Се пророцтво Ісаї зачало сповнятися в 1919 р., котрий то час був головою зазначений через Сідар Поїнт конвенцію.

"Ту молитву яку Йосафат повторив, була молитва царя Сол. мона, яку цар висказав при посвяченню храму в році 1028 перед Христом. (1 Цар. 8:33-40) У своїй молитві цар Соломон згадав про "чужиницю"; і той рік 1028 перед Хр. сходитьсь або є паралельом з 1925 р. по Хр., коли то артикул "Народження нації" був поміщений у Вартовій Башті; і в тім самім році видано "Вість Надії", котра то вість була звернена до "Всіх Людей Доброї Волі", себто до "чужинців" або "інших овець" Господніх, котрих Він зібрав і котрі будуть становити "велику громаду". Тоді Йосафат навів Соломонові слова, кажучи: "Як прийде на нас нещасте: караючий меч, або пошесть, або голод, то ми станемо перед сим домом і перед лицем твоїм, бо твоє імення в сьому домі; і покликнемо до тебе в нашому горю, а ти почуєш і поратуєш." (2 Паралип. 20:9) Ось так цар вповав на обітницю Божу виражену царем Соломоном в Його молитві: "Коли ми покликнемо в нашім горю, тоді ти почуєш і поможеш." За часів Йосафата, як і тепер за часів останка, ворог наїздив на край, і се було "зло" тому що він спричиняв шкоду іншим. Так річ мається і тепер, коли ворог наїздає на край останка, котрий то наїзд не є наслідком занедбання останка взглядом Бога, але тому що вони показали їх ревність у вірнім служенню Богу через проголошення Його присудів, на оправдання Його імя і знищення організації Сатани, і проголошення благословенств які прийдуть через царство Ісуса Христа. Останок становить Божих людей і Його рука спочиває на них. Він перепроводжує цілою справою так,

що невинність Його людей є причиною для очищення і прогнання народів, і на знищення організації Сатани; і сим чином Єгова відокриє, що Він є всесильний і вірний обітницю яку Він зробив у старинних часах. — 2 Мойсея 9: 16, Лісар.

“ Як Йосафат став перед домою Єгови, де Єгова поклав своє ім'я, так тепер зібраний останок з Ісусом Христом у храмі стоїть перед Богом Єговою і розкажує про своє горе яке спричинив їх ворог, і шукає вваги на обітницю, що Єгова вислухає і дасть поміч. Ось так Єгова предсказав, що напад ворога на Його нарід спричинить, що останок ‘заквелить у їх горю’; і се вони роблять тепер. Останок не легковажить ворогом, але властиво обчислює силу ворогів, на що звертається ввагу у книжці **Вороги**. Останок приймає свою неміч і що Єгова і Ісус Христос є “висшими властями” і їх єдиною силою і спасенням. Хотяй вони кричать з болу і умового терпіння, однак останок має повне довіря в Єгову і рішиться сильно триматися своєї невинності до Нього. «Такий крик пригноблених зачавсь в 1933 р., і продовжується аж до тепер задля переслідування зі сторони фанатиків, котрі називають себе релігійністами, а головню ті, що знаходяться під фанатичним правлінням Гітлера в Німеччині, котрому радить і помагає Ватикан. Людей Божих обрабовано і їх майно загарбане, і тисячі з них увязнені в брудних в'язницях, і многи з них були повбивані, все се за їх вірне посвячення Богу Єгові і Його Царю. Переслідування в Німеччині є вельми зложне і жорстоке. Таке переслідування вже зачалось проти свідків Єгови в Японії, Італії і Полудневій Африці і інших місцях по цілій землі, включаючи і Сполучені Держави, і тепер останок кличе до Бога в їх горю і просять о поміч. Як колись злучений ворог маширував на Єрусалим, так тепер злучений ворог йде проти помазаних людей Єгови на землі. У квітню, 1933 р., котрий то рік папа оголосив був “святим”, був даний публічний виклад на тему “Вплив Святого Року на Мир і Добробут”. Та промова була розкинута по всіх Сполучених Державах через радіо, і правди які тоді були сказані зі Слова Божого, вельми розгнівали злучені сили ворога, і тоді у многих місцях Америки, за спонуканням Римо Католицької Гієрархії, вибухло переслідування свідків Єгови; і тоді на 20 липня в тім самім році підписано конкордат між папою а правительством німецьким. Сим чином вони публічно заявили, що торговельний, політичний і релігійний елемент згодився переслідувати свідки Єгови, і що позатипічні Моаби, Амонії і мешканці з гори Сеїра маширували проти свідків Єгови. Вскорі потім многи з свідків Єгови були увязнені в Новій Джерсії за проповідування сієї евангелії царства. На публічному викладі в Плейнфільд, Новій Джерсії, на тему “Чому Практикується Релігійна Нетерпимість”, ворог отверто грозив узброєними людьми прошити кулями свідків Єгови, котрі зібрались у мирі досліджу-

вати Слово Боже. Пізнійше в листопаді 1933 р. Вартова Башта помістила артикул “Не бійтесь їх” (Маттея 10: 28); і так Господь через свій земний знаряд промовив до своїх людей щобони вони сильно стояли за справами царства, і се вони дальше роблять.

“ Чому обітниця є дана в сіт пророчім образі, що Він почує і спасе Його людей? Тому що Він поклав на своїм храмі своє святе і чисте ім'я й воно є звязане з Його свідками і тепер Його ім'я мусить бути оправдане і (за те ім'я) Він помститься на злученім ворогу. Бог Єгова є довготерпеливий, і Він дозволяє гнобити своїх людей, щобони вони мали нагоду доказати їх невинність і що Сатана є брехун. У своїм часі Він помститься за своїх вибраних слуг, як се Він обіцяв: “Бог же не помстив ся б за вибраних своїх, щобоголосять до Него день і ніч, хоч довго терпить про них? Глаголю вам, що помститься за них незабаром. Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру [себто] чи Він знайде віру що Бог помститься за своїх слуг] на землі?” (Луки 18: 7, 8) Після вашої віри станеться вам; і тому нехай вірний останок стоїть сильно у своїм рішенню служити Богу й Цареві, знаючи що визволення прийде напевно і скоро.

“ Йосафат перше переповів Богу виражену волю або права які руководили в таких справах і показав, що він вповає на сі обітницю. Тоді він предложив перед Єговою виразно справу людей Юдеї і клич о поміч якої вони так вельми ожидали. Указуючи на приближення ворога він сказав: “І тепер оце Амонії та Моабії й т’, що з гори Сеїра, що через їх землі ти не дозволив перейти Ізраїлтянам, як вони йшли з землі Єгипетської, через що вони їх обминули й не вигубили їх.” — 2 Паралип. 20: 10.

“ Йосафат указав на Моабів, Амоніїв і тих, що з гори Сеїра; се виразно указує на торговельний, політичний і релігійний елемент зеднаний щоби напасти на місце де Божий останок знаходиться. У сповнення сієї части пророчого образу завважте, що в 1933 р. злучений напад на Божих людей, і від тоді він дальше налізає на їх країну, і тепер, в 1938 р., Божі люди ясно бачуть заговор і злуку сид диявольських, йдучи нападати із запряською постановою знищити свідків Єгови. Націсти, фашісти патріоти, комуніси, і всі безбожники лучаться проти Господа і Його помазанників. Вони є проти всіх і вся, що є звязані з ім'ям Бога Єгови. Вони головню противляться великій правді яку Бог поручив своїм людям, і котру Він дав приказ проголошувати. Всі такі є срібло-любцями, і представлені через “визначних в отарі” “Християнства”. Многи політики є в політиці задля користи яку вони можуть дістати від торговельної і релігійної товни, отже через те вони знаходяться в тім союзі і є представлені головню через Моабів. Тому що релігійні провідники є також срібло-любцями вони простягають їх руки, і ті міняльники платять релігійним провідникам, щоби за-

спокоїти свою совість, думаючи що сям чином вони зможуть відогнати люті часи підчас коли вони поступають дальше зі своїми лихими ділами. Їх страх перед бойкотом і викряттям яким загрожують релігійні провідники, заставляє їх дальше попірати релігійних провідників. Політикири співділають з ними в сям безбожнім ділі. Вони ненавидять проголошення Божої правди, котра відкриває сям релігійний обман і обманчиків, котрим вони платять щоби вони помазали їх сумління і признали їх мильні діла. І так всі чинники диявольської організації співчують одні з другими, як се робили Амонії, Моаби і ті, що з гори Сеїра. Всі вони згідні з думкою папи щодо так званої "суспільної справедливости", позаяк його думка не відкидає самолюбної капіталістичної системи ані визискує многих через безсовістних кількох. Правдою є, що вони всі є любителями грошей, і роблять за користь. Ся так звана думка "суспільна справедливість" була установлена через Папу Лія XIII відносно робітників і хлібодавців, і чим католицькі священники так голосно хваляться, і котру франклін Д. старався відбити у своїм НРА плані в 1933 р.

²⁰ У повисше згаданій злучі заговірників проти Бога і Його царства є згадані пророко Йосафатом як з "гори Сеїра", себто, як релігійний елемент диявольської організації під провідництвом і впливом Римо Католицької Герархії, котрі те люди, як колись з "гори Сеїра" робляли їх гнізда високо на горі Сеїра. Були се злучені вороги згадані Йосафатом на котрих Господь не допустив Ізраїля коли вони йшли з египецької землі. Ізраїль був сорок років у пустині. Протягом сорок років "роботи Ілії" Бог не дозволив своїм людям напасти на комерційний, політичний і релігійний елемент диявольської організації. Сього Господь не дозволив перед "днем Його приготування", котрий зачався в 1918 р., ані перед розпочаттям суду над народами, в тім самім році коли Ісус Христос прийшов до храму чинити суд. День Єгової пімсти не зачався перед тим часом, і тому се не був час для духового Ізраїля, Божого останка, проголошувати день Його гніву, аж до приходу Господа Ісуса до храму. Протягом сорок років періоду Ілії Ісус приготував дорогу перед Єговою (Мал. 3:1) щоби люди для Його імя могли вийти з Вавилону і стались активними свідками Єгови. Коли ж прийшов властивий час, тоді Ісус Христос, як великий чиновник Єгови, зачав "день приготування" для остаточної боротьби, котрий тепер наближається. Від тоді ворог забирає свою позицію в рядах битви, приготуваючися до остаточної війни.

²¹ Коли Ізраїльтяни йшли до Кагаан, вони омили боротьбу з Моабами, Амоніями та з гори Сеїра, бо так Єгова научив їх. (5 Мойс. 2:1-19; 4 Мойс. 20:14-21) Протягом періоду Ілії були дані подібні начення, котрі здається є паралельом з Божими поученнями дані природним Із-

раїльтянам. Відносно сього гляди Виклади св. Письма, Том 6, стр. 607 і 608. Ізав представляв нинішних релігійністів; і протягом періоду Ілії не було нападу на релігійністів, але зроблено змагання поводитися з релігійністами наче вони були християнами, а великих фінансістів і чиньяльників кликали "брате фелерстон". Властивий час на проголошення пімсти нашого Бога був по приході Ісуса Христа до храму і по розпочаттю суду над народами, як се було ясно предсказано в сям пророчим образі. Народи мусіли перше відкинути Ісуса Христа як Царя і так спотикнулися на "Камінь", що вони зробили в 1918 р. коли Він був положений як Угольний Камінь в Сионі. Для цієї причини Божі люди в часі періоду Ілії відвернулися від релігійністів, і взялися проголошувати основні правди з Біблії, котрі були привернені їм з Господньої ласки.

²² Та остаточні прийшов Божий час на проголошення "пімсти нашого Бога" проти всякого чинника сатанської організації. (Ісаї 61:2) Від 1918 р. відокрився "лукавий слуга", котрий звернувся на сторону новочасних "Моабів, Амоніїв, та з гори Сеїра", і старався оправдати свій напрям словами з 6 тому "Викладів св. Письма". Навіть Ісусу Христу, Виконавчому чиновникові Єгови, не було дозволено знищити ворога перед Богом назначеним часом. (Пс. 110:1,2) Та тепер прийшов час коли Єгова зачав свою дивовижну роботу проти злученого ворога і громить її твердині ложей, і припоручення дане Єговою Його людям є зазначене в Псалмь 149:6-9 не виконувалось аж по 1918 р.; і для цієї причини Божі присуди знищення не були висказані через Його свідків перед тим часом.

²³ У своїй молитві Йосафат звернув увагу на поучення Єгови дані Ізраїльтянам минути Моабів, Амоніїв та людей з гори Сеїра, котрі те поучення вони сповнили, і так Моаби і їх союзники були спасені від нападу. Тоді Йосафат сказав: "Оце вони платять нам тим, що прийшли вигнати нас із наслідної держави твоєї, котру ти віддав нам." (2 Паралип. 20:11) Свідки Єгови тепер на землі сповняють сю часть пророчтва в сям, що вони ніколи не отримали приказу від Господа знищити буквально тих, що становлять видимих чинників сатанської організації. Ім ясно сказано, що пімста належить до Єгови і Він відплатиться їм; отже їх робота різниться від тих, що уживають тілесної зброї. Задля цієї причини свідки Єгови не голосять ані не займають ся революціями, або іншими способами, щоби збурих світські заведення. Вони ніколи не заохочували нікого так робити. Їх одинока задача і припоручення є, повідомляти людей о Божім замірі знищити Сатану і його прихильників даючи сям осторогу людям доброї волі до Бога, щоби вони втікали до місця безпеченства в Божій організації. Свідки Єгови ніколи не старалися ужити політики або якогось иншого средства або законодавчого тіла або суду, щоби позбавити когось свободи дум-

ки або свободи в передавню їх організації або щоби перешкодити виразити їх погляди і переконання, бо вони не бачуть що Егода дозволив сим лукавим інституціям світа оставати та до повного часу показати свою силу проти всіх своїх ворогів. Отже це є задача і повинність Його свідків тепер показувати людям про зліміри Егови. Свідки Егови точир тримаються за сади, що у світі повинна існувати свобода мови, і свобода вірування і вираження. А є се диявольська організація, представлена через Моабів, Амоній та з гори Сеїра, ці стараються забрати иншим свободу думки, мови і руху в почитанню. Сі світські представителі організації Сатани уживають жорстокого средства проти свідків Егови щоби перешкодити їм розказувати правду иншим, яку Бог приказав їм розказувати, і вони стараються стягнути знищення на сих вірних чоловіків і жінок, що проголошують Божу правду в послушенстві до Його приказів. Ось так вони платять злом за добро.

"У пророчім образі є зазначено, що вони "пришли вигнати нас із наслідної держави твоєї, котру ти віддав нам". У сповненню цієї часті пророчого образу ми бачимо, що Бог Егова, через Ісуса Христа, дав останкові все своє добре або посідання, що становить справи його Царства на землі, і дав приказ їм розвивати справи Царства через проповідання цієї евангелії Царства яко свідочтво всім народам землі. (Мат. 24: 14) Новочасні Моабії, Амонії та з гори Сеїра вигнали б геть свідків Егови, т. є "вірного і разумного слугу" Господнього, і перешкодили б їм виконувати прикази Господні, і так вони знищили б їх і вигнали б їх з їх посілости, котру Господь Бог дав їм. Тепер ворог увійшов в заговор для цієї самої цілі і приготується далі ще виконати свій заговор, щоби перешкодити Божим завітуючим людям статися частю народу під Христом. (Пс. 83: 2, 3) Бог дав вірним послідувателям Ісуса Христа таке дослідання в наслідде, і до них Ісус сказав: "блаженні тихі, бо такі осягнуть землю" (Мат. 5: 5), що значить осягнуть справи Божого царства на землі. Вірні стались співнаслідниками з Ісусом Христом в Його наслідде. Злучені вороги, представлені через "козли", тепер стараються виколоти тихих із їх посілости і відобрати їм привилей бути амбасадорами для Христа, представляти Його і Його царство на землі. І так можна бачити, що нинішні події були представлені в образі давнього і записані для користи тих, що тепер стараються бути послушними Господеві.

Благаючи Бога Егову, щоби Він заступивсь за своїх людей, Йосафат продовжав: "Боже наш! суди їх ти. Бо в нас нема сили проти твоєї цієї великої, прийшовшої на нас, і ми не відаємо, що робити, а тільки до тебе очі наші" (2 Паралип. 20: 12) В сім тексті слово "суди" є взятє з єврейського шафат, що значить осудити і тоді виконати той присуд. Отже ся молитва

значить, щоби Бог через Ісуса Христа осудив хто є "козлами" і тоді знищив їх після написаних присудів. Чи новочасні Моабії, Амонії та з гори Сеїра мають вимівку напасти на свідків Егови? Чи є яке оправдання для сих злучених первотин Сатанської організації напасти на завітуючих людей Егови? Сі питання Ісус Христос, великий судівничий чиновник Бога Егови, тепер рішає і Він виразно зазначає, що вороги не є оправдані, і що вони поповняють зло, і що Він виконає присуд через цілковите знищення всіх таких ворогів. (Мат. 25: 31-46) Господь приказав своїм людям, що вони мусять поклатися Богу в їх наслідженій "землі" (привилеях) через пильне проголошення Його царства і Його пімсти проти Його ворогів, і що се вони мусять робити тепер, а не мішатися в політику або уживати торговельного або політичного способу або релігійного у виконанню і роботи. Вони мусять держати себе цілковито відділеними і неопоганеними пятном світа. (Якова 1: 27) Се було б інакше, еслиб сі Християни уживали лігії і імя Господа як їх покривало і уживали політики щоби злапали контролю над світом і урядників його, щоби доконати своїх замірів, як се робить Римо Католицька Гієрархія. Сей факт, що Римо Католицька Гієрархія уживає такої методи, указує, що вона є ворогом Бога і Його царства. — Якова 4: 4.

"Молитва вилікована Йосафатом за Ізраїлі о поміч мала причину. Він сказав, "бо в нас нема сили проти цієї великої товли, прийшовшої на нас." Такі слова потішають свідків Егови тепер. Вони знають, що самі в собі вони не мають сили упертися злученим ворогам і відперти їх, але вони мусять цілком вловати на Бога Егову і Ісуса Христа. Се що Йосафат не міг боротися з численними ворогами сходиться з фактом, що свідки Егови не мають людської сили обороняти себе. Егона предсказав, як ворожі сили будуть наступати на Його людей, і через Його пророцтва вони бачуть, що вороги йдуть на нас, котрі то ворожі сили провадять Гог, польовий маршалок Диявола. "І вирушиш ти й прийдеш із твоєї осади, з найдальшої півночі, — ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська; і двинеш проти мого люду Ізраїля, мов хуртовинна хмара, щоби окрити землю; в останні часи станеться воно, — й я приведу тебе на мою землю, щоби народи спізнали мене, як покажу мою святість на тобі, Годже, перед їх очами." (Езек. 38: 15, 16) Невдача з проголошення "святого року" в 1938 р., папою, і обнаження цієї невдачі, неначе дим викурих Гієрархії і инших обманників з їх печерів, і ті нечисті птиці зачали робити много крику і організувати рух, щоби знищити свідків Егови. "Се бо духи бісовські, що роблять ознаки, що виходять на царів землі і цілої вселенної зібрати їх на війну в день той великого Бога Вседержителя. ... І зібрав їх в одно місце, що

(Прод. на стр. 146)